

AMSTERDAM, 14 October 1886.

Waarde Broeders.

Naar het zich laat aanzien, zal de vervolging waaraan sedert 4 Januari ll. de Amsterdamsche Kerkeraad, en met hem ook de Amsterdamsche Kerk, voortdurend heeft blootgestaan, binnen kort een toestand in het leven roepen, waarin nu reeds zooveel mogelijk moet worden voorzien.

Ten einde tijdig gereed te zijn met een ontwerp van de eventueel te nemen maatregelen, hebben de 75 geschorste Kerkeraadsliden daarvoor eene Commissie benoemd van 6 leden; en aan deze Commissie is o. a. ook opgedragen, om zich met broeders van elders in verbinding te stellen, ter beraming van middelen om van den aanvang af het verband onzer Gereformeerde Kerken niet alleen in stand te houden, maar ook naar den eisch van Gods Woord te doen werken.

De Synode en de in haar voetspoor tredende besturen schijnen, blijkens de gedragslijn, die zij hier en elders met beslistheid volgen, van geen modus vivendi te willen weten, maar integendeel er op uit te zijn om eene scheuring in het leven te roepen, door overheersching, onderdrukking, bestraffing en uitbanning van allen, die

in onze kerken aan hare belijdenis vasthouden, althans voor zooveel deze niet gezind zijn metterdaad die belijdenis ter zijde te stellen of te verloochenen.

De uit dat streven voortgevloeide aanval op de Amsterdamsche Kerk is dus geenszins eene zaak van uitsluitend plaatselijken of van ras voorbijgaanden aard; maar het geldt hier inderdaad eèn conflict, waarbij al onze kerken het grootste belang hebben, en waaraan door een synodaal vonnis ook zeer zeker geen eind wordt gemaakt. Eerder zal de strijd juist daardoor nog wel moeten toenemen, zoowel in omvang als in kracht en beteekenis.

Door de houding der kerkelijke machthebbers zelven worden onze kerken steeds meer gedrongen, ja gedwongen, om te toonen wat zij willen handhaven: de Gereformeerde belijdenis, of wel volstreckte leervrijheid; het gezag van Gods Woord, of wel dat van menschelijke inzettingen; de souvereiniteit van den Koning der Kerk, of wel die van het bestaande Synodaal bestuur.

Voor kerken van Christus, die dit in der waarheid zijn, valt er dan natuurlijk niet te kiezen. Maar tevens zijn die kerken dan geroepen, niet ieder op zich zelve, haar karakter, haren grondslag en haren levensregel te handhaven. Uit kracht van den band, waarmede zij van Gods wege aan elkander verbonden zijn, niet slechts innerlijk in den Heere door de samenvoeging van zijn geestelijk lichaam, maar ook uiterlijk door belijdenis, door geschiedenis en door samenleving, hebben zij den strijd om haar bestaan ook gezamenlijk en eendrachtig te voeren.

Ter voorbereiding nu van die samenwerking wenscht bovenbedoelde Commissie eene vertrouwelijke samenspreking te houden met enkele medestanders uit onderscheiden streken des lands. Niet in eene groote vergadering, maar in een kring van hoogstens een dertigtal broeders.

Zij zou het zeer op prijs stellen, ook U daaraan te zien deelnemen en wel op **Donderdag 28 October 1886**, des middags te **twaalf** ure, in het Gebouw *de Vrede*, Rapenburg 44, te *Amsterdam*.

Vertrouwende, dat het U mogelijk zijn zal alsdan tegenwoordig te zijn, verzoekt zij U daarvan met een enkel woord bericht te willen zenden aan het adres van Dr. F. L. Rutgers, Keizersgracht 192.

Met broederlijke achting en heilbede,

De Commissie voornoemd:

P. VAN SON.

H. W. VAN LOON.

A. KUYPER.

F. L. RUTGERS.

S. J. SEEFAT.

W. H. VAN SCHAICK.

RESUMTIE.

---

1. Voor en door de saâmgekomen broederen werd uitgesproken, dat hetgeen te doen stond, volstrekt niet het uitsluitend karakter mocht dragen van trouw te betoonen aan de geschorste of ontzette broederen, en dat dus, ook in geval de Amsterdamsche broederen van rechtsvervolging ontslagen werden, de hand toch aan den ploeg moest worden geslagen.

2. Dat echter de beslissing die in zoo geruchtmakende procedure staat te vallen, altoos een moment van zeker gewicht in den strijd vormt; en dus van zelf de behoefte aan eenparigheid van gedragslijn krachtiger zal doen uitkomen.

3. Dat alsdan echter ter bereiking van dit doel niet weder een vergadering op lossen voet zal moeten saâmkomen, die gaat gelijk zij kwam, maar een vergadering in den geest van het Convent in den jare 1568 door onze vaders te Wezel gehouden. Dus nog niet een officieele maar dan toch een officieuse vergadering. Nog niet als uitvloeisel van een bestaande kerkelijke organisatie, maar immers ter bevordering van zulk een organisatie.

4. Dat doel van zulk samenkomen zal moeten zijn de saâmvergadering der geloovigen, voorzoover zij in dit land wonen en plaatselijk in de onderscheidene steden en dor-

pen thuis hooren. „Geloovigen” daarbij genomen niet in den geestelijk verborgenen, maar in den kerkelijken en voor ieder openbaren zin, van in belijdenis en wandel onberispelijk.

5. Dat ter voorbereiding van zulk een samenkomst noodig is, thans reeds in de onderscheidene Kerken zich met enkele dier geloovigen in verband te stellen, ten einde naar classen en provinciën te kunnen opkomen.

6. Dat daartoe die opgekomen broederen, die uit eenzelfde provincie zijn, terstond na de gehouden bijeenkomst in overleg zullen treden, om in elke classis van hunne provincie minstens één predikant of ouderling of gemeentelid op te kunnen geven, die bereid is aan de praeparatie van dit Convent mede te werken.

Zij zullen daartoe aan zoodanigen persoon als hun geschikt voorkomt, schriftelijk, of mondeling, de bedoeling der zaak uiteenzetten en vragen of hij als zoodanig mede wil werken.

Zijn zij in staat voor onderdeelen der Classis evenzeer reeds een correspondent op te geven, zoo is dit zeer gewenscht.

Deze personen moeten allen volkomen betrouwbaar zijn.

Opgave van deze Classicale Correspondenten moet aan Dr. F. L. RUTGERS gedaan zijn vóór den 6den Nov. e. k.

7. Dat zij in de week van 6 op 13 November door deze Classicale Correspondenten zullen laten doen, gelijksoortige opgaven van een of meer personen in de onderscheidene Kerken hunner Classen, die bij hen als getrouwe en kloeke belijders bekend staan, en van wie na gesprek of correspondentie gebleken is, dat zij in deze zaak den Heere en de broederen willen dienen.

Vóór of op 15 November moet deze opgave bij Dr. F. L. RUTGERS worden ingezonden.

8. Dat daarna deze Classicale Correspondenten, saâm met deze mannen, door brieven of persoonlijk bezoek zullen trachten op te sporen, of er in de overige gemeenten ook soms nog hier of daar geloovigen verborgen zitten, die

den moed hadden om voor hunne belijdenis uit te komen; en dat op die wijs liefst voor elke gemeente, één persoon moet worden opgegeven.

Van 15—30 November zou voor deze bewerking in de derde trap zijn aangewezen; zoodat vóór of op 30 November in handen van Dr. RUTGERS zich kunne bevinden eene volledige, naar Kerken, Classen en Provinciën ingedeelde opgave, van minstens één persoon in elke Kerk.

9. Dat, na het inkomen van deze opgaven, door de Amsterdamsche Commissie enkele der naastbijwonende broeders zullen worden uitgenoodigd, om met hen een korte handleiding in gereedheid te brengen voor de wijze, waarop alsdan, dank zij de medewerking van deze personen, een saâmvergadering van Classen en Provinciën voor het Convent gereed kan komen.

10. Dat voorts deze zelfde Commissie in concept zal brengen een open brief van saâmroeping, alsmede een programma voor de samenstelling en den arbeid van dat Convent; dat zij dit Concept zal voorleggen in een bijeenkomst van alle broederen, die na convocatie daartoe zullen opkomen; en dat zij het alzoó voorloopig vastgestelde Concept aan allen zal rondzenden, om alsdan hun nadere adviezen te vernemen; met macht en last, om daarna dat Concept vast te stellen.

11. Dat alsdan, zoodra het oogenblik gekomen schijnt, deze stukken zullen uitgaan;

en 12. Dat men voor deze bloot uitwendige middelen van voorbereiding toch vooral de geestelijke voorbereiding niet onderlaten zal, maar door vermaan en opwekking zal aansporen tot vuriger gebed voor de wederopbouw van onze Kerken op haar allerheiligst en dierbaar geloof.